

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שורפר	שם פרטי: ראובן
--------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: שורפר	בלועזית Sorfr
שם פרטי איתו נולדתי: ראובן	בלועזית Reuben
עיר לידה: ריגה	בלועזית Riga
שם פרטי ושם משפחה של האב: באר שורפר	שם פרטי ושם נעורים של האם: חנה רבדין
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ריגה	בלועזית Riga
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)	מקום מגורים לפני המלחמה: חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
סברדלובסק, מחוז אורל, ברית המועצות פרגנה, אוזבקיסטן	ארץ המגורים: לטביה
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור ריגה עיר הולדתי
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי	שנת עליה: 1973
	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה, בזמן המלחמה, מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ וחיך בארץ**נא לכתוב בגוף ראשון**

נולדתי בשנת 1935 בריגה בירת לטביה. בבית גרו שש נפשות: אבי באר, אמי חנה, אחי יצחק, אחי סמיון, אחותי מאשה, ואני בן הזקונים. אבי עבד בטחנת מלט, אימא הייתה חייטת, אחיי ואחותי למדו בבית ספר, אני הלכתי לגן ילדים. במשפחה חגגנו את חגי ישראל, הלכנו לבית הכנסת, ובעיקר שוחחנו אחד עם השני ביידיש.

כשפרצה המלחמה, אבי עבד כנהג של יו"ר ארגון קומוניסטי. הוא הסיע אותנו ברכב העבודה לתחנת האוטובוס. נסענו תחילה למחוז ירוסלב. משם המשכנו בלי אבא לעיר סברדלובסק במחוז אורל. אבי התגייס לצבא הרוסי ותוך שבועיים הוא נהרג. השלטונות לא אישרו לנו להישאר וגירשו אותנו לכפר ויקובו שהיה במרחק של 40 קילומטר מהעיר סברדלובסק. בכפר וויקובו גרנו עד יוני 1942. ב-1942 נסענו לעיר פרגנה באוזבקיסטן וגרנו שם עד סוף המלחמה מאי-1945.

לאחר המלחמה חזרנו לעיר מולדתי ריגה, לדירה שלנו. הלכתי לבית הספר שמספרו 56. למדתי בבית הספר עד גיל 15 וסיימתי 8 כיתות. לאחר מכן המשכתי לעבוד בבקרים ובערב למדתי לימודי ערב, רכשתי מקצוע מכונאי רכב. לאחר זמן מה הכרתי את אשתי לעתיד, לאה קרוף ובשנת 1960 נישאנו. נולדו לנו שתי בנות, שולמית הגדולה ומרים הקטנה. יש לנו ארבעה נכדים.

בשנת 1973 עלינו לארץ, הגענו ל קרית שמונה למרכז לימודי, בו למדנו את השפה העברית. לאחר חודשיים קיבלתי הזמנה לעבוד בטירת הכרמל במפעל אוטוקארס. כשעבדתי במפעל הכרתי את ראש סדנאות הצפון יצחק קורצ'יק. הוא לקח אותי לעבוד בסדנה בחיפה, מאוחר יותר התמניתי למנהל הסדנה בעכו ולמנהל מוסך עיריית חיפה.

כיום מטפל בנכדים בכיף גדול ומאחל לדורות הבאים שיהיו בשלום ושלא ידעו מלחמות.

ראיון: סמיון בלומברג, קרית מוצקין

יולי 2013